

Pierre le Cocq d'Armandville

Louis Idisbald Pierre Gerard le Cocq d'Armandville is geboren op 6 mei 1931 in Den Haag. Hij was de zoon van Pierre Louis Gerard Guillaume le Cocq d'Armandville (1896 – 1980) en de Belgische Henriette Antoinette (Kika) Offringa (1907-1969). Zijn ouders trouwden op 3 april 1931 in Den Haag en gingen wonen in Leiden. Zijn vader was arts tropische ziektes en zijn moeder onderwijzeres. Zijn vader ging in juli 1931 naar Nederlands Indië en Pierre en zijn moeder volgden in februari 1932. Hij kreeg later een zusje Henriëtte Antoinette Theophine Sophie (Jet) (22 februari 1933 – 23 april 2015).

Na de capitulatie op Japan werd hij met zijn moeder geïnterneerd, waarschijnlijk in kamp Tjihapit. Dit kamp bestond uit huizen in een woonwijk in het noordoostelijk stadsdeel van Bandung. In het jongenskamp Tjihapit hadden ze heel weinig vrije tijd. Hun taak was het ontruimen van de door de vrouwen verlaten huizen en alle artikelen die ze vonden te verzamelen op een groot plein buiten het kamp. In de spaarzame vrije tijd hielden ze, naast het voetballen, ook straatgevechten met tulups en kogels van klei en met kleine zelfgemaakte tanks van hout. Hij zat met Tjeerd Sleswijk Visser in een elftal.

In het kamp speelde Pierre onder andere met Rennie Vonck die met haar moeder ook geïnterneerd was in het kamp.

Op een gegeven moment moesten de oudere jongens afmarcheerden naar het Kamp 15e bataljon in Bandung. Dit kamp was gevestigd in de kazerne van het 15e Bataljon. Het bevond zich in het centrum van Bandung. De eerste periode van de oorlog was het kamp een krijgsgevangenkamp. Vanaf januari 1944 werd het ingezet als interneringskamp voor mannen en jongens. Het werd ook Tjikoedapateuh genoemd. In de Japanse administratie heette het Bunsho II Kamp 1. Op het drukste moment waren er 10.000 gedetineerden in dit kamp. Het kamp werd begrensd door de Van Oldenbarneveltstraat, Noorder Magazijnstraat, Kampementstraat en Noorder Kampementstraat. In juli 1944 werd ook het 1e Depot Bataljon aan het kamp toegevoegd. Het jongenskamp werd van het mannenkamp afgescheiden door een groot bamboe hek met een poort. Dit jongenskamp bestond uit een aantal gebouwen, blok I1 tot en met I6.

Samen met een deel van zijn voetbalteam uit Tjihapit, kwamen Tjeerd en Pierre met z'n achten in een kamertje in blok I5 te liggen. Ze kregen als blokhoofd de jezuïet Frater Cismacius. Zijn assistent was Nic Roozendaal die in Bandung vaandrig (scoutsleiding) was binnen Scouting. Nic nam het initiatief om met scouting te beginnen en benaderde Tjeerd, Pierre en nog een jongen om te starten, ook al waren Scoutingactiviteiten verboden. De jongens gingen er mee door tot het einde van de oorlog.

De gezondheid van de jongens ging tijdens hun verblijf erg achteruit. Tjeerd kreeg een etterende ontsteking aan beide ogen, kon niets meer zien en werd door één van zijn kampmaatjes naar de waterpomp gebracht. Zijn werk in dit kamp bestond uit het werken in de tuinen van de Japanners buiten het kamp en het transporteren van hout vanaf het station

in de stad naar de gaarkeuken in het mannenkamp waar zij hun eten vandaan kregen. Het werk in de tuinen buiten het kamp en het transporteren van hout was erg gewild, want dan kregen ze soms snoep of koeken van de Japanse bewakers of Indonesiërs aan de kant van de straat. Andere jongens werden kapper, schoonmaker en vuilnisknecht. Aan sport werd niet veel gedaan, omdat ze in de avond te moe waren. Soms speelden ze handbal op een klein veldje. Ook boksten ze in onze slaapkamer om fit te blijven.

Op 15 augustus 1945 hoorden zij het gerucht dat de oorlog mogelijk zou zijn afgelopen. Op 23 augustus moesten ze allemaal naar een loods in het mannenkamp en werd officieel bekend gemaakt door de Japanse commandant van het mannenkamp en de Nederlandse leiding, dat de oorlog voorbij was. Ze konden het kamp niet veilig verlaten omdat de Japanners de inheemse jeugd hadden opgestookt en die waren wild van anti Nederlandse gevoelens geworden.

Zijn moeder zat aan het eind van de oorlog in kamp Lampersari in Semarang. Op 4 december 1944 werd een groep van 850 vrouwen in kinderen vanuit kamp Tjihapit naar dit kamp getransporteerd.

Na de bevrijding werd Pierre herenigd met zijn moeder, vader en zus en ze keerden terug naar Nederland waar ze weer in Den Haag gingen wonen.

Ook Frater Cismacius en Nic Roozendaal gingen naar Nederland en brachten daar een bezoek aan hun jongens van de scoutinggroep in kamp 15^e bataljon waarvan zij de adressen hadden. Nic, Pierre en Tjeerd werden lid van de Duinoordgroep in Den Haag. Na de oorlog namen Nederlandse scouts ook weer deel aan buitenlandse kampen. Tjeerd en Pierre gingen met hun troep in de zomer van 1946 naar de Nationale Jamboree in Zweden, de Vredesjamboree. De Zweden vonden het prachtig dat er een delegatie uit Nederland was, met jongens die uit Indië kwamen en daar de oorlog hadden meegemaakt.

**HAAGSCHE VERKENNERS
NAAR ZWEDEN**
Op 9 Juli vertrekt van Amsterdam C.S., des voormiddags ca. 9.50 uur een groep van 28 Haagse verken- ners van groep „Duinoord” naar Zweden. Op uitnodiging van hun Zweedsche broeders, zullen zij te Vastervik gedurende tien dagen kennis kunnen maken met verken- ners uit verschillende landen.

Zijn ouders zijn in 1948 gescheiden en zijn moeder hertrouwde. Op school kwam Peter zijn vriendinnetje Rennie Vonck uit het kamp weer tegen. Pierre en Rennie trouwen en ze kregen in juni 1951 een zoontje Peter.

Hij volgde in 1952 als korporaal-vlieger bij de Koninklijke luchtmacht een opleiding op Williams Air Force Base vlakbij Chandler in Arizona, Verenigde Staten. Er verscheen nog een artikel over hem en zijn collega's in de krant van begin december. Twee week later kwam hij op 16 december 1952 om bij een vliegtuigongeval in Arizona. Hij werd 21 jaar. Pierre werd op 15 januari 1953 opgebaard in de jeugdkapel van de Duinzichtkerk in Den Haag en begraven op begraafplaats Nieuw Eykenduynen in Den Haag.

Zijn naam staat op het 'Gedenkteken Luchtvaardigen' in Soesterberg. Deze gedenkzuilen zijn opgericht ter nagedachtenis van alle Nederlandse slachtoffers van de militaire luchtvaart die zijn omgekomen in een luchtvaartuig als direct gevolg van oorlogshandelingen of een luchtvaartongeval bij de uitvoering van de aan hen opgedragen missie.

Meer informatie

[Tjeerd Sleeswijk Visser | Stichting Oorlogsverhalen](#)

[De Japanse aanval op Java.docx \(oorlogsverhalen.com\)](#)

[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Tijhapit \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Tijhapit namen \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[NR \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Huwelijk Pierre Gerard Louis Guillaume le Cocq d'Armandville &](#)

[Jean Henri Idisbald le Cocq d'Armandville & Prudence Francisca](#)

[Wilhelmina Roersch & Henriette Antoinette Offringa & Englebert](#)

[Seeger Offringa & Siebrigje Eerdmans op 8 april 1931 te 's-](#)

[Gravenhage » Open Archieven](#)

[Registratie Pierre Gerard Louis Guillaume le Cocq d'Armandville](#)

[& Henriëtte Antoinette Offringa & Louis Idisbald Pierre Gerard le](#)

[Cocq d'Armandville in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[De Maasbode » 08 mei 1931 - Art. 114 | Delpher](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 23 feb 1932 -](#)

[Art. 59 | Delpher](#)

[Stamboom - le Cocq d'Armandville Web Site - MyHeritage](#)

[Nederlandsche staatscourant » 10 jun 1948 - Art. 9 | Delpher](#)

[Het vaderland » 14 jun 1951 - Art. 38 | Delpher](#)

[Het vaderland » 19 dec 1952 - Art. 125 | Delpher](#)

[De Telegraaf » 04 dec 1952 - Art. 166 | Delpher](#)

[Het vaderland » 05 jan 1953 - Art. 69 | Delpher](#)

[Soesterberg, 'Gedenkteken Luchtvaardigen' - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal](#)

[Comité 4 en 5 mei](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvindes, jrg 28, 1945-1946, no. 12,](#)

[1946 » 1946-09 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Algemeen Handelsblad » 09 jul 1946 - Art. 15 | Delpher](#)

[Henriëtte Antoinette Theophine Sophie \(Jet\) van Manen - le Cocq d'Armandville + 23 april](#)

[2015 overlijdensbericht en condoleances - Mensenling](#)

[Familiieverleden in Nederlands-Indië; de ongemakkelijke stamboom van Peter le Cocq](#)

[d'Armandville | Bevrijding 75 jaar | ed.nl](#)

foto: Een groep jonge Nederlandse militaire piloten bij hun straaljagers op de luchtmachtbasis Chandler Arizona. Pierre ligt links voor.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.